

عنوان مقاله:

تحلیلی بر اقلیم گردشگری در استان کرمانشاه

محل انتشار:

همایش گردشگری و توسعه پایدار (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

حسن ذوالفقاری - دانشیار گروه جغرافیای دانشگاه رازی

خلاصه مقاله:

هوا و آب و هوا در زمره مهمترین عوامل کنترل کننده و تاثیرگذار بر فعالیتهای کوتاه مدت و طولانی مدت زندگی انسان هستند. گردشگری نیز که یکی از مهمترین فعالیتهای اقتصادی بشری است تحت تاثیر عوامل گوناگونی است که یکی از مهمترین آنها آب و هواست. آب و هوا دارای خصیصه یک ثروت عظیم طبیعی است که با تاثیر گذاری بر منابع طبیعی، طول مدت و کیفیت توریسم، سلامتی گردشگران و حتی تجارب شخصی آنها را نیز کنترل می کند. بررسی ویژگیهای اقلیم گردشگری مناطق و مقاصد مهم گردشگری می تواند در شناسایی توانمندیهای طبیعی و همچنین محدودیتهای ناشی از این عوامل نقش مهمی ایفا نماید. بنابر همین اصل با استفاده از روشهای دمای موثر استاندارد SET*) و دمای معادل فیزیولوژیک PET) اقلیم توریستی استان کرمانشاه بر اساس داده های طولانی مدت اقلیمی پنج ایستگاه سینوپتیک کرمانشاه، اسلام آباد غرب، سرپل ذهاب، کنگاور و روانسر مورد مطالعه قرار گرفت. تایج مطالعه نشان داد که طول دوره با آسایش حرارتی در بخش گرمسیری که ایستگاه سرپل ذهاب نماینده آن می باشد براساس شاخص های موثر استفاده، بیش از بخش مرکزی و شرقی استان که مناطق معتدل حرارتی و سردسیر استان را نمایندگی می کنند است. همچنین معلوم شد که زمان مناسب برای گردشگری در بخش گرمسیری استان زودتر از بخش معتدل و سردسیری شروع میشود. شروع آسایش حرارتی در ایستگاه سرپل ذهاب براساس شاخص PET که مطابقت بهتری نشان میدهد در دهه اول اردیبهشت است و این در حالی است که در تمام ایستگاه های بخش شرقی استان شروع روزهای دارای آسایش حرارتی، دیرتر از این زمان می باشد. آسایش حرارتی در کرمانشاه از دهه سوم خرداد، در اسلام آباد دهه سوم تیرماه، در روانسر دهه دوم تیرماه و کنگاور از دهه سوم تیرماه شروع میشود.

کلمات کلیدی:

اقلیم گردشگری، شاخص دمای معادل فیزیولوژیک، شاخص دمای موثر استاندارد، استان کرمانشاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/127013>

